

Tévtak*

Tisztelt Barátaink, Vendégeink!

Kedves meghívottunkat, Kondor Katit kell elsősorban köszöntenem, hogy most már sokadszor elvállalta kedves, de őszinte véleménynyilvánítása kíséretében a koordinátor szerepét ilyen illusztris résztvevők között. Legnagyobb tisztelettel köszöntöm Alain Terrenoire elnök urat, aki volt szíves olyan messziről városunkba ellátogatni, hogy gondolatait megossza velünk. Köszöntöm továbbá a szintén igen messziről érkezett barátunkat, Csinta Samu urat Marosvásárhelyről, továbbá Fricz Tamást, Batthyány-Schmidt Margót, Földi László és Nógrádi György prof. urakat, akik ugyan közelebről érkeztek, de gondolataik segítenek a világban eligazodni.

Mikor tagjaink felé egy hónapja felhívást tettem közzé, kérve őket a konferencián való részvételre, a sárvári szervezet elnöke rövid és egy kissé szkeptikus üzenetet küldött, melyet szeretnék felolvasni, hisz ez is hozzátartozik a mai témáinkhoz, különösen azért, mert a második leg-erősebb szervezetünk a sárvári.

„T. Elnök Úr! Köszönöm a meghívást, de azt hiszem, jobb, ha nem megyek el. Álláspontomat a témában ismered – az erős, egyenjogú nemzetállamok konföderációját támogatom. Brüsszel jelen álláspontja ezzel ellentétes, és az alázas többség is az ő oldalukon van. Néhány erős európai állam fog dirigálni háttérben a globalista multi konszernekkel és az ultraliberális világcsendőr USA-val. Az, hogy megkérdezik véleményünket, csak porhintés, áldemokrácia – az ő álláspontjuk fog érvényesülni. Azért eredményes tanácskozást kívánok, álljatok ki a magyar álláspont mellett.

Egyben Istentől áldott boldog karácsonyi ünnepeket, jó egészséget és sikeres boldog 2022-es új évet kívánok a magam és a sárvári szervezet nevében.” (Dr. Illés Gábor elnök)

Meg kell vallanom, én sem érzem alaptalannak a sárvári szervezet elnökének szkepticizmusát, de úgy gondolom, mégis szükséges mindent megtennünk annak érdekében, hogy azon elvek érvényesüljenek, melyek ismeretében Magyarország belépett az unióba 2004-ben.

Azzal kell kezdenem, hogy nem véletlenül alakult meg a Magyar Páneurópa Unió, és Magyarország nem véletlenül lépett be az EU-ba. Ezt ma is fontos elért eredménynek tartjuk. Éppen azért keressük az unió jövőjével kapcsolatos égető kérdésekre a választ – azért gyűltünk ma itt össze –, hogy ezáltal is segítsük a nagyobb országokat és az esetleges balliberális politikusokat is megérteni, hogy mi az, ami számunkra húsba vágó, mert ha valamit úgy akar a brüsszeli vezetés végrehajtani, hogy az ellenkezik a kultúránkkal, a hagyományainkkal, az erkölcsi értékeinkkel, akkor az az együttműködés nem lehet hosszú életű, pedig mi azt szeretnénk, hogy az Európai Unió hosszú életet éljen **Magyarország aktív részvételével!**

A Magyar Páneurópa Unió megalakulásakor Habsburg Ottó sok magyar polgárt győzött meg az unióba való belépés fontosságáról, arról, hogy országunk jövőbeni irányítását a távoli Moszkvától visszavéve vegyük a magunk kezébe, és hogy az unióban, ahol egyenlő partnerek vesznek részt, minden nemzetnek lehetősége lesz az érdekeit érvényesíteni. Ezt ma is hisszük és reméljük.

De vajon az Európai Unió belépésünk óta mennyiben változott, és mit várunk tőle?

Azt érzékelhettük már 1990, az Antall-kormány megalakulása óta is, hogy amikor Magyarország jobboldali vezetést választ, országunk a sajtó jó része és azon európai országok célkeresztjébe kerül, ahol baloldali kormányok vannak. Ezzel tehát kiderült, hogy a szuverenitás már ott sérül, hogy okkal, ok nélkül támadják hazánkat politikai meggyőződésből, meg hát valljuk be,

* Elhangzott 2022. január 28-án a Magyar Páneurópai Unió által szervezett Merre tart, merre tartson Európa? című konferencián.

gazdasági érdekből. Mert a jobboldali vezetés általában nem engedi az országát kismizmizni – ellentétben a baloldali vezetés engedékenysé-
vel. Nyugati partnereink a Kádári-időkben megszokták Magyarországról a kényelmes be-
simulást.

Mindezt tetézte az utóbbi időben két lényeges elem; a migráció erőltetése és ezzel párhuzamosan a társadalmi vonzaspontok, az erkölcsi, vallási és kulturális fellazítás igyekezete a „nyitott társadalom” jelszava alatt.

De mi is a **nyitott társadalom** abból a szempontból, hogy az erre való politikai törekvés milyen eszközöket vet be, és az milyen hatással van a társadalmunkra?

El kell döntenünk, hogy erős Európát akarunk-e, vagy egy atomjaira szedett VILÁGOT!

Mert lássuk be, a világ más nemzetei (oroszkok, kínaiak, törökök stb.) „nem atomjaira szedetten” csinálják a maguk bizniszét, miközben minket a háttérhatalom (ahogy Bogár úr szokott fogalmazni) Brüsszel karján keresztül át akar nevelni.

A német emberek többségének pozitív jellemzője, hogy valami célért akar élni, szeretne lelkesedni, tenni – miközben a II. világháború kudarcát, súlyos presztízsveszteségét talán úgy vélik helyrehozni, hogy elhagyva **német tudatukat**, igyekeznek azt az Európáért való tenni akarással felcserélni. Sajnos azonban ez a tenni akarás könnyen átcsaphat diktátumokká, mert ez is a német tudat egyik jellemzője.

Valóban elgondolkasztató, hogy a történelmi előzmények ismeretében mit tennék én egy német helyében. Nyilván én is azon törném a fejemet, miképpen lehetne a német lelket megmenteni, hogy valami magasztos cél lebegjen a szemem előtt, és ne a múlton rágódjon, annak felejtése nélkül. Mert Európának sem mindegy, hogyan gondolkodik 60-80 millió ember. Erről nemigen szoktunk beszélni. Németországban talán éppen ezen megfontolásból már 1960 körül kiírtak egy pályázatot azzal a címmel, hogy: „**Was tust Du für Europa?**”

Ugyanakkor meggyőződésem, hogy az ember **csak részben** tudhat egyszerre Európáért és a világért is élni, tenni. Bizonyos pontig lehet persze, mert sok közös érdek van, de egy ponton el kell döntenünk: **mi vagyok én, európai vagy világpolgár?**

Egy művész lehet világpolgár, mert egy megfestett naplemente vagy egy zongorafutam ugyanazt jelenti egy Fülöp-szigetinek, mint egy európainak, de az az üzemi munkás vagy gazdálkodó földműves, akinek a helyi szabályok, a helyi klíma és főleg a helyi szokások szerint kell élnie, és azok szerint akar is élni, soha nem lesz világpolgár. Ezért nem megy, hogy identitásunkat, európai létünket **felcseréljük a müezzeinek énekével.**

Mi többségében templomokban esküszünk, és papjaink temetnek el bennünket.

Egyesek, akik a „több unió”-t, vagyis a föderációt szorgalmazzák, azt remélték, hogy az unió tagjait jobban összekovácsolják majd a világjárvány okozta problémák, de tévedtek, ismét kiderült, hogy az önrendelkezés (persze, ha jó kezében van) többet tud tenni, mint egy senkihez, talán egy politikai tömörüléshez húzó hivatalnok. Mert a nemzeti kormányok a saját népüknek tartoznak felelősséggel, nem úgy, mint a brüsszeli bürokraták.

Ismét visszaigazolódott Habsburg Ottó azon többször idézett mondata, hogy „*minél távolabb van a döntéshozatal az érintettektől, annál jobban sérül a szabadság*” (ahol a szabadság behelyettesíthető akár az érdek szóval is).

Német politikusok részéről többször elhangzott intő jelként a „**nemzeti egoizmus**” ostromozása. Egy nagyhatalom esetében ez az elvárás **más értelemmel bír**, mint egy kis ország, mondjuk, Magyarország esetében. Ha mondjuk, egy erős országnak nincs önmérsékletre való készsége, az árt az unió közösségének. Ugyanakkor, ha egy kis ország nem iparkodik saját érdekeit megvédeni, pillanatok alatt azok az értékek, melyek nemzeti sajátosságai vagy gazdasági érdekei, sérülhetnek vagy akár megsemmisülhetnek. **A nemzeti egoizmus elleni fellépést tehát támogatjuk, ugyanakkor hangsúlyozzuk, hogy a kis országokra ez nem vonatkoztatható, joguk kell hogy legyen érdekeik védelmére.**

Mára az Európai Unió jövőjét tekintve fordulóponthoz érkezett. Nem azért gondoljuk ezt, mert ezt a kérdést az európai polgárok felé maga Brüsszel tette fel, hanem mert látjuk, hogy a brüsszeli vezetés minden fontos kérdést igyekszik olyan mederbe terelni, mellyel esetleg elkerülheti a belépéskor rögzített **nemzeti hatásköröket.**

Ilyen pl. az **energiagazdálkodás** ügye, mely egyértelműen nemzeti hatáskör, azonban úgy forgatják a kérdést, hogy átcsúszhasson a környezetvédelem körébe. Úgy gondolhatják, ezzel felülírhatják a nemzeti hatáskört. De idesorolható a migráció kérdése is. Az, hogy kit fogad be egy ország, szintén nemzeti hatáskör, de ha minden illegálisan belépő személyt menekültként jellemeznek, akkor az már rögtön humanitárius kérdéssé válhat.

A gyermekvédelemről már ne is essék szó, az egyszerűen megmagyarázhatatlan, hogy ebből a magától értetődő, teljes mértékben nemzeti hatáskör alá tartozó, a természetes állapotot védő kérdésből miért lehet ügyet kreálni.

Ezeket a hatásköröket elvonó próbálkozásokat határozottan elutasítjuk.

További húsba vágó kérdések, melyeket a hazai baloldal előszeretettel ígérget:

1) **Az egységes minimálbér** – A Magyar Páneurópa Unió állásfoglalásaiban már több alkalommal is kifejtette, hogy ez európai szinten nemcsak hogy kivitelezhetetlen, de **ostobaság, mely esetleg jól hangzik**. Ha csupán Magyarország viszonyait nézem, az alábbi következményekkel kellene számolni az egységes (feltételezhetően magasabb) minimálbér bevezetése után:

– **a költségvetés egy jelentős tételét rögzítené**, tehát a nemzeti költségvetés keretei zsugorodnának, így egészségügyre, oktatásra, infrastruktúra-fejlesztésre kevesebb jutna;

– az egységes minimálbér a többi bért is magasabbra tolná, **azzal arányos gazdasági teljesítmény nélkül**, tehát a magyar gazdaság **versenyképességét és romlását idézné elő**;

– azok a Magyarországra települt cégek, melyek a kedvezőbb bérezés miatt jöttek hozzánk, azonnal szednék a sátorfájukat – s ezzel **több ezer munkavállaló kerülne az utcára**.

2) **Európai Ügyészség** elfogadása – esetén a magyar igazságszolgáltatás kiszolgáltatottá válna; Brüsszel baloldali politikusai jelen állapotban is minden lehetőséget megragadnak Magyarország kivéreztetése érdekében. Az EU ügyészsége újabb eszköz volna az ellenérdekeltek kezében; bármikor bárkire rásüthetnék a korrupció vádját. A korrupció helyzete egyébként semmivel sem rosszabb Magyarországon, mint a többi tagállamban.

3) **A közös valuta bevezetése** – ennek csak akkor lesz létjogosultsága, ha a magyar gaz-

daság versenyképessége legalábbis eléri az **euróövezet átlagát**. Mert látható, hogy míg a forint változó árfolyama lehetővé teszi a gazdaság érdekeinek érvényesítését, addig az eurónak az erős gazdaság által diktált árfolyama – annak bevezetése esetén – a magyar gazdaság versenyképességét rontaná (lásd a déli tagállamok folyamatos eladósodását az erős gazdaságú országok javára).

4) **Naponta előkerülő kérdés a migráció:** Ma Európában azzal érvelnek a **migráció pártolói**, hogy szükség van a munkaerőre, de ez nem igaz, mert a munkanélküliség átlaga az euróövezetben a magyarországinak éppen a kétszerese. Igaz, vannak olyan területek, ahol az őslakosság nem szívesen vállal munkát, de ezt nemigen pótolják a jövevények, mert az integráció nehézkes, ugyanakkor a robotok fejlesztésével a termelés fokozását is meg lehet oldani kevesebb emberrel. – De nézzük a számokat:

Németországban 2016-ban (!) a 82,5 milliós lakosságból **22,5% volt migrációs háttérű**, azaz **18 600 000 fő**. Ez az arány mára kb. **51%-kal nőtt!** De a beáramlott, új hazát keresők nem is igen igyekeznek munkát vállalni; szívesebben veszik fel a segílyt – így talán inkább csak fogyasztóként szolgálják a multik érdekeit. 2017-es felmérések szerint a migránsok 35%-a nem kapott semmilyen képzést, és mindössze 41%-uk rendelkezett középfokú iskolával. A menekültstátuszú lakosok mindössze 18%-a vállalt munkát szintén a 2017-es adatok szerint. Ezek figyelembevételével kimondhatjuk, hogy **a bevándorlás inkább csak egy eszköz, amely eliminálhatja a nemzeti, európai identitást, a családot stb., és amely felbontja a társadalom 1000 éves szövetét.**

Mindeközben:

– **A család szerepét**, a keresztény-konzervatív felfogás értékeit minden módon devalválni, lejáratni igyekeznek a médiában, játékfilmekben, híradásokban.

– **Jól látható, hogy a népességfogyás** kérdését azért nem a családok erősítésével igyekeznek megoldani, mert a migrációval – kimondva-kimondatlanul – egy új, a nemzetekhez **nem kötődő népesség** elérése a cél, mely hagyományok és kötődések nélkül könnyű préda a munkaerőpiacon, a kultúra és a társadalmi szerveződések területén.

5) **Az LMBTQ** egyre sokasodó jeleinek fényében a Magyar Parlament által elfogadott gyermekvédelmi törvényt **helyesnek tartjuk, és támogatjuk** anélkül, hogy bárki nagykorú egyének a magánéletébe bele kívánnánk szólni vagy megszabni identitását, nemi hovatartozását. Ennek tudatában elítélünk minden rosszindulatú hangulatkeltést, mely esetleg a másság ellen irányulna. E tekintetben egyébként Magyarország egyáltalán nem áll rossz helyen.

6) **Civil mozgalmak: Elutasítjuk** minden olyan civilnek látszó mozgalom vagy alapítvány magyarországi működését és beleszólását a hazai politikai küzdelmekbe, melyet **más országokból támogatnak, és ezt a tényt elrejtik a közvélemény elől. – Ha már nyílt társadalmat hirdetnek!**

Sokan vannak, akik a hatékony és erős uniót a még szorosabb, **föderális Európában** látják, de nincsenek kevesen azok sem, akik az „**erős nemzetek Európáját**”, azaz a **konföderatív** együttműködést tartják kívánatosnak.

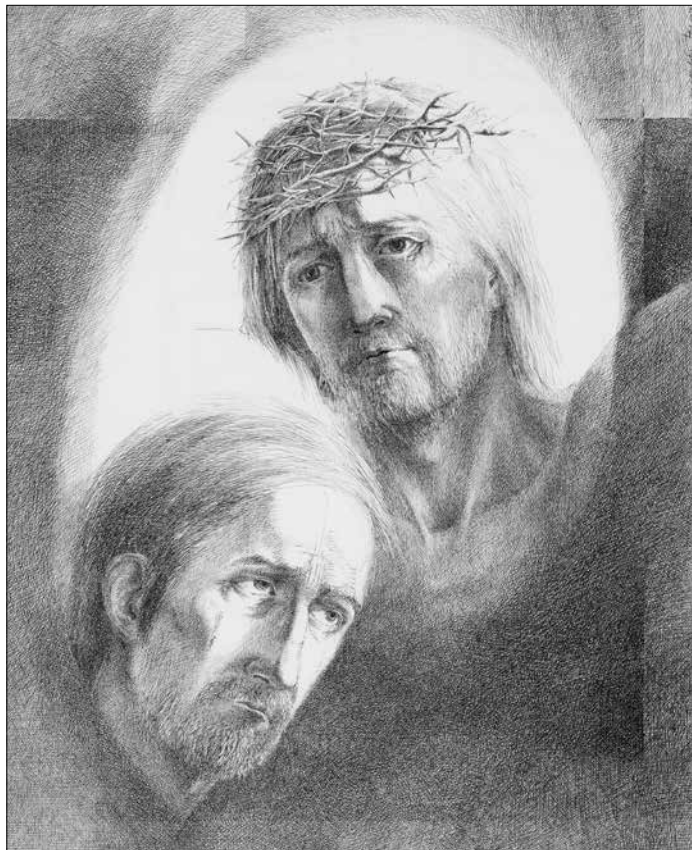
Az Európai Unió nemzetközi súlyának növelése érdekében – további egyeztetés során – **lehetőségesnek tartjuk és sürgetjük** a tagállamok közötti megállapodást, a közös külpolitika, a titkos szolgálatok és a hadügy jobb összehangolását, elképzelésünk szerint a NATO alcsoportjaként.

Mindezeket mérlegelve: a Magyar Páneurópa Unió 250 fős közössége az Egyesült Szuverén Nemzetek Európája fennmaradásáért száll síkra, és azt támogatja. **A belépéskori szerződések alapján.**

– Az Európai Unió vezetése **szüntesse be a Magyarország ellen folytatott ideológiai harcot** az ország és megválasztott vezetése ellen, és törekedjen a szerződésekben rögzített jogszívtványok betartására.

– Végül óva intjük az Európai Unió hangadóit, médiáját, hogy **tartózkodjanak a magyarországi választásokba való beavatkozástól** – mert láthatóan már a Magyarország által is megsza-
vazott **helyreállítási alap visszatartása** is az erre való törekvésről árulkodik.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Hervai Katalin (Sepsiszentgyörgy)
A bal lator és Jézus